

- 2) Δύνεται κοινοτικός αερομεταφορέας να αντλήσει από τη Συμφωνία αεροπορικών μεταφορών μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, αφετέρου, δικαιώματα έναντι κρατών μελών άλλων από το κράτος μέλος όπου ο μεταφορέας έχει την κύρια εγκατάστασή του;
- 3) Αντιτίθεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΚ) 847/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τη διαπραγμάτευση και εφαρμογή των συμφωνιών περί αεροπορικών μεταφορών μεταξύ των κρατών μελών και τρίτων χωρών (ΕΕ 2004, L 195· διορθωτικό: ΕΕ 2007, L 204), σε απαίτηση κατά την οποία, για τη εκτίμηση του αν πληρούται το κριτήριο της εγκαταστάσεως όπως αυτό προβλέπεται στο άρθρο 49 ΣΛΕΕ και όπως έχει διαμορφωθεί στη νομολογία του Δικαστηρίου, κοινοτικός αερομεταφορέας με κύρια εγκατάσταση στο κράτος μέλος Α πρέπει να έχει σταθμεύσει στο κράτος μέλος Β ένα μέρος του στόλου του, αποτελούμενο τουλάχιστον από δύο αεροσκάφη;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 21 Σεπτεμβρίου 2015 — R κατά S και T

(Υπόθεση C-492/15)

(2015/C 398/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Καθού και αιτών: R

Αιτούντες και καθών: S και T

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιτίθεται το άρθρο 35, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας, στην αναστολή, από το δευτεροβάθμιο δικαστήριο, διαδικασίας μη αναγνώρισεως αποφάσεως κατ' άρθρο 21, παράγραφος 3, και κηρύξεως εκτελεστότητάς της κατά τα άρθρα 28 επ. του κανονισμού 2201/2003, σε περίπτωση που στο κράτος μέλος εκτελέσεως ασκείται αίτηση τροποποιήσεως της επίμαχης αποφάσεως περί του δικαιώματος επιμέλειας, η οποία εκδόθηκε στο κράτος μέλος προελεύσεως, και τα δικαστήρια του κράτους μέλους εκτελέσεως έχουν διεθνή δικαιοδοσία να αποφανθούν επί της εν λόγω αιτήσεως τροποποιήσεως;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1347/2000 (ΕΕ L 338, σ. 1).

Αίτηση αναιρέσεως που κατέθεσε στις 25 Σεπτεμβρίου 2015 η HIT Groep BV κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 15 Ιουλίου 2015 στην υπόθεση T-436/10, Hit Groep κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-514/15 P)

(2015/C 398/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: HIT Groep BV (εκπρόσωποι: G. van der Wal και L. Parret, δικηγόροι)

Αναιρεσίβλητη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να κηρύξει βάσιμους του λόγους αναιρέσεως, να αναρρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, να κηρύξει (επίσης) βάσιμη την προσφυγή της αναιρεσείουσας κατά της επίμαχης αποφάσεως και να ακυρώσει την επίμαχη απόφαση, κατά το μέτρο που αφορά την αναιρεσείουσα, και ειδικότερα να ακυρώσει τα άρθρα 1, σημείο 9, στοιχείο β', 2, σημείο 9, και 4, σημείο 22, της επίμαχης αποφάσεως ⁽¹⁾, επικουρικά να μηδενίσει ή να μειώσει κατά δίκαιη κρίση το πρόστιμο που επιβλήθηκε σε αυτήν με το άρθρο 2, σημείο 9, της επίμαχης αποφάσεως, και επικουρικότερα να αναρρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο, προκειμένου αυτό να αποφανθεί εκ νέου, αφού λάβει υπόψη την απόφαση που το Δικαστήριο θα εκδώσει στην παρούσα υπόθεση·
- να καταδικάσει την αναιρεσίβλητη στα δικαστικά έξοδα της αναιρεσείουσας τόσο στον πρώτο βαθμό όσο και στην αναιρετική διαδικασία, περιλαμβανομένων των εξόδων νομικής αρωγής στα οποία υποβλήθηκε η αναιρεσείουσα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

- α) Στις σκέψεις 174 έως 188 και 228 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο, κατόπιν νομικής πλάνης, με ανεπαρκή ή ακατανόητη αιτιολογία και κατά παράβαση του άρθρου 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, του άρθρου 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ⁽²⁾ (στο εξής: Χάρτης), του άρθρου 23, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1/2003 ⁽³⁾, του άρθρου 7, παράγραφος 1, της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (στο εξής: ΕΣΔΑ), του άρθρου 49 του Χάρτη και των γενικών αρχών του δικαίου, και ειδικότερα της αρχής της αναλογικότητας, κακώς έκρινε και αποφάνθηκε στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ότι, για την επί της αναιρεσείουσας εφαρμογή του κατά το άρθρο 23, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1/2003 ανωτάτου ορίου προστίμου μπορούσε να λάβει ως αφετηρία την κατά το 2003 εταιρική χρήση της αναιρεσείουσας και ότι η αναιρεσίβλητη, λαμβάνοντας ως αφετηρία την εταιρική χρήση του 2003, δεν παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας, και το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή της (νυν) αναιρεσείουσας καταδικάζοντάς την στα δικαστικά έξοδα.
- β) Κατόπιν νομικής πλάνης και κατά παράβαση του άρθρου 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, των άρθρων 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', και 49, παράγραφος 3, του Χάρτη και των γενικών αρχών του δικαίου, και ειδικότερα της αρχής της αναλογικότητας, το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να αποφανθεί επί της αναλογικότητας του προστίμου που επιβλήθηκε στην αναιρεσείουσα από την αναιρεσίβλητη και (επιπλέον) το Γενικό Δικαστήριο δεν αιτιολόγησε ή δεν αιτιολόγησε επαρκώς (κατανοητά) την απόφασή του και κακώς απέρριψε την προσφυγή της (νυν) αναιρεσείουσας καταδικάζοντάς την στα δικαστικά έξοδα.

Σε αντίθεση με αυτό που κρίθηκε από το Γενικό Δικαστήριο, (στην παρούσα υπόθεση) παρέκκλιση από το άρθρο 23, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1/2003 δεν επιτρέπεται και είναι νομικά εσφαλμένη. Μια τέτοια παρέκκλιση – κατά την οποία, για την εφαρμογή της διατάξεως αυτής, αντί της προηγούμενης εταιρικής χρήσεως (2009) έπρεπε να ληφθεί υπόψη η εταιρική χρήση του 2003– αντιβαίνει προς την εν λόγω διάταξη και τον σκοπό της. Το άρθρο 23, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1/2003 αποσκοπεί στην αποτροπή της επιβολής προστίμου ανερχόμενου σε ποσό το οποίο υπερβαίνει την οικονομική ικανότητα της επιχειρήσεως κατά την ημερομηνία κατά την οποία η Επιτροπή την θεωρεί υπεύθυνη για την παράβαση και της επιβάλλει χρηματική κύρωση. Η διάταξη αυτή έχει ως σκοπό την κατοχύρωση της αρχής της αναλογικότητας, η οποία παύει να διασφαλίζεται όταν γίνεται παρέκκλιση από το γράμμα της εν λόγω διατάξεως.

Παρέκκλιση από (το γράμμα) της διατάξεως αυτής (στην παρούσα υπόθεση) αντιβαίνει επίσης προς το άρθρο 7, παράγραφος 1, της ΕΣΔΑ και προς το άρθρο 49 του Χάρτη, καθώς και προς την αρχή της αναλογικότητας (αρχή της νομιμότητας και αρχή της *lex certa*).

Οι αποφάσεις του Δικαστηρίου κατά τις οποίες επιτρέπεται παρέκκλιση από το γράμμα του άρθρου 23, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1/2003 (Britannia Alloys, C-76/06 P, EU:C:2007:326 και I.garantovaná, C-90/13 P, EU:C:2014:326) χρονολογούνται (πολύ) μετά από τα πραγματικά περιστατικά για τα οποία επιβλήθηκε πρόστιμο στην αναιρεσείουσα. Κατά συνέπεια, εφαρμογή της νομολογίας αυτής με αναδρομική ισχύ αντιβαίνει προς το άρθρο 7, παράγραφος 1, της ΕΣΔΑ και προς το άρθρο 49 του Χάρτη.

Αν σε εξαιρετικές περιπτώσεις παρέκκλιση από το άρθρο 23, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1/2003 θα μπορούσε να είναι νομικά επιτρεπτή, απαιτείται λεπτομερής αιτιολογία, η οποία κατά παράβαση του άρθρου 296 ΣΛΕΕ και του άρθρου 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη λείπει ή είναι ανεπαρκής στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση.

Η διασφάλιση της αρχής της αναλογικότητας απαιτεί, σε κάθε περίπτωση παρεκκλίσεως από το άρθρο 23, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1/2003, να εξετάσει (στη συνέχεια) ο δικαστής της Ένωσης αν το πρόστιμο συνάδει με τον σκοπό της διατάξεως αυτής και με την αρχή της αναλογικότητας, πράγμα που το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να πράξει στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση (και η Επιτροπή στην επίμαχη απόφαση), ή τουλάχιστον να αιτιολογήσει επαρκώς την απόφασή του.

⁽¹⁾ Απόφαση C(2010) 4387 τελικό της Επιτροπής, της 30ής Ιουνίου 2010, σχετικά με διαδικασία του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/38344 — Προεντεταμένος χάλυβας), η οποία τροποποιήθηκε με την απόφαση C(2010) 6676 τελικό της Επιτροπής, της 30ής Σεπτεμβρίου 2010, και με την απόφαση C(2011) 2269 τελικό της Επιτροπής, της 4ης Απριλίου 2011.

⁽²⁾ ΕΕ 2000, C 364, σ. 1.

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα [101 ΣΛΕΕ] και [102 ΣΛΕΕ] (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1).

Αίτηση αναιρέσεως που κατέθεσαν στις 25 Σεπτεμβρίου 2015 οι AGC Glass Europe, AGC Automotive Europe, AGC France, AGC Flat Glass Italia Srl, AGC Glass UK Ltd και AGC Glass Germany GmbH κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 15 Ιουλίου 2015 στην υπόθεση T-465/12, AGC Glass Europe κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-517/15 P)

(2015/C 398/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσες: AGC Glass Europe, AGC Automotive Europe, AGC France, AGC Flat Glass Italia Srl, AGC Glass UK Ltd και AGC Glass Germany GmbH (εκπρόσωποι: L. Garzaniti, A. Burckett St Laurent και F. Hoseinian, δικηγόροι)

Αναιρεσίβλητη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι αναιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Ιουλίου 2015 στην υπόθεση T-465/12, AGC Glass Europe SA κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής·